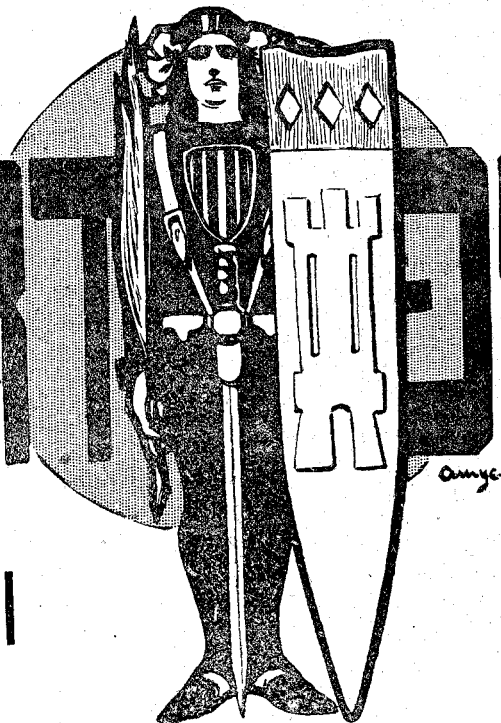

BALLARINOS SITGES

SETMANARI CATALÀ

DISCURS

LLEGIT PER EN JOAN MARGALL EN LA INAUGURACIÓ DEL PRESENT CURS ACADEMICH DE LA «FEDERACIÓ ESCOLAR CATALANA».

«M'heu dit que heu pres per costum el fer presidir vostras solemnitats per homes que os fan respecte: y avuy me'heu triat a mí. Mes jo no se quin respecte pugui fervos, perque encara que tingui mes anys, me sento en la vida tan nou com poguéu sentiushi vosaltres. Vos sembla encara la vida un delitós misteri? Donchs a mí també, ¿No esteu encara disposats a tancar caps dels seus aspectes en una definició categórica? Donchs jo tampoch; ¡ni may! ¿Teniu, en pró, un gran afany de saber? Igual el tinch. ¿Assadolléu mentrestant aquest afany en l'adoració de tota bellesa y obeiu sols al impuls del fort pressentiment que ella vos inspira? Donchs jo soch com vosaltres y crech que per tota aquesta vida.

Aixís és que si m'heu cridat creient que havia de mostrar alguna orientació fixa a la vostra joventut, o que havia de portarvos com present de festa alguna caritat adquirida al preu dels meus, algun fruit madur del meu arbre, os heu errat del tot: els fruits del meu arbre van madurant sempre y no arriban may a madurs; y aixó es lo que me'n encanta, perque aixís estich com a la ombra d'una eterna primavera.

Potser és justament aixó lo que en mí pressentia, y per aixó heu vingut a cercarme, y agafantme per la ma m'heu dut a n'aquet setial per goig de veure a un que, poguent no ser com vosaltres, era encara un igual vostre. Si es aixís ho heu encertat del tot, aquí'm teniu: y ens en podem donar mútuament la enhorabona, sense gota de vanitat per l'un costat y per l'altre.

Pero lo cert es que no es aixís com estém ara que jo m'havía acostumat a veureus y estimarvos: jo aquí dalt parlant llargament tot sol, y vosaltres arreglats devant meu en rengleras secas, ordenadas, inflexibles com las d'un exércit. ¿Qué es aixó, companys meus? ¡me feu por! Os veig muts, sérios, inmóvils. ¿Qué es aixó? ¿Hont es la vostra desordenada alegría, hont es la vostra juvenesa?

Quan vos trobo escampats per vías y plassas, acoblats de dos en dos, de tres en tres, de sis en sis, me plau véureus sempre la riatlla als llavis, com triomfadors de totas las serietats convencionals que se os posan al devant. Entre mitg d'ellas vos obriu pas partinlas ab vostras riallas destructoras; y no mes de véureus venir de lluny no hi ha tabernacle de vanitat que no tremoli. Vosaltres els afronteu tots els tabernacles, y si algun no's fa enllá y us planta cara, tot lo que té de postís li cau a micas al estrépit destructor de vostra rialla franca.

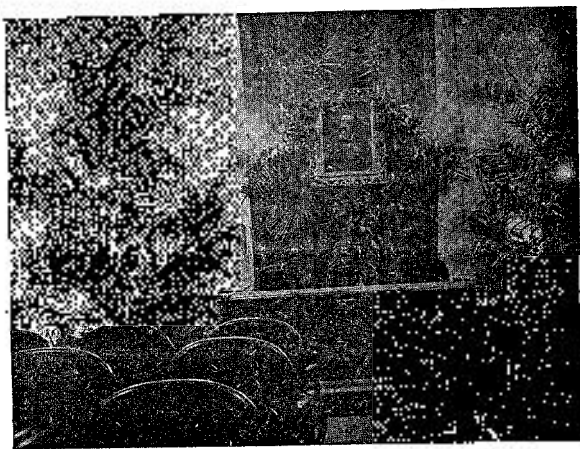
El vostre riure corre pels carrer com la tramontana: com ella purifica y es testimoni de forsa. Tot alló que a la seva empena cau, es senyal que no era prou fort; tot alló que s'emporta, ¡bon vent! ¡fora feblesas y maluras! Pero tot alló que permaneceix y se'aguanta ferm, ¡ah! qué n'ha d'ésser de pur, ¡ah! qué n'ha d'ésser de sagrat pera tots els homes.

Aixís vosaltres, els riallers, sou mestres de serietat; vosaltres, els irrespectuosos, sou mestres de tot bon respecte; vosaltres, la tramontana, sou la serenitat del cel y la salut de la terra. Aixís os miro jo

ab amor gran quan os veig passar escampats per las vías y las plassas.

Mes ara veig que os heu acoblat nombrosos al-sant bandera, y aixó'm fa estremir d'inquietut y d'esperança; porque si aplegantvos en un clos heu renunciat a la vostra lliure rialla, ¿qué podreu ja? Y si us hi heu aplegat pera concentrarne la potencia, ¿qué no podreu? Donchs jo vos dich: La bandera que heu alsat sia l'esperit de las vostra rialla y no'n vulgau d'altra: perque l'esperit de la vostra rialla es l'ideal que la bellesa del mon vos inspira.

Sols en nom d'aquest ideal heu pogut afrontar tots els tabernacles y ferlos caure a micas al estrépit de vostre riure; sols en nom de l'Ideal vos heu obert

Sala d' Actes de la Lliga Regionalista

Fot. de Carles Jordá

un camí de llum entre la espessor térbola de las multituds; sols en nom de l'Ideal el vostre riure hi ha corregut com purificadora tramontana per nostras vías y plassas escombrantne feblesas y maluras. Si haguessiu portata demunt un tabernacle, ¿hauriau pogut riureus de qualsevulga altre? Si aguessiu sigut térbols com lo multitut, ¿hauriau obert camí de llum en ella? Si feblesa o malura us deturés, ¿podríau corre com tramontana purificadora? L'Ideal vos ha fet lliures de totas aquestas cosas, y sols en nom d'ell vos haveu pogut riure de tot.

Donchs, sia aquet clos vostre el recinte sagrat de l'Ideal, y en nom d'ell demaneu lo que vos escaigui més enllá de totas las cosas de que us rieu. No tingueu sentit práctic, que se us estroncaria el riure. ¿No sou joves? Donchs demaneu la lluna.

Sobre tot demaneu la lluna, amichs meus, desde aquet vostre recinte d'ideal: y no en tingueu cap dupte, la lluna anirà venint. Al principi la gent se riurá de vosaltres: la gent d'ells corcats tabernacles, la gent d'ulls térbols y boca espessa, la gent de la malura o la feblesa, la gent de lo posible, se riurán de vosaltres. Pero ¡quina diferencia! ¡Quin riure! Un riure trist, un riure buit, un riure impotent. Y mentrestant la lluna comensará a acostarse.

Us dirán somniadors, us dirán benéits, us dirán extraviats, y ab llur ma pesada voldrán guiavros pel camí planer que convé a la llur passa feixuga. Mes vosaltres els direu rient:—No; volém la lluna...— Y la lluna s'us anirà acostant, acostant.

Ells rodarán el cap com plens de llástima, us desahuciarán, us abandonarán dientvos que no fareu may res. Donchs, cabalment ho fareu tot, perque, al cap d'all, sempre és el jovent qui te rahó.

Quan ja ningú pugui negarvosla, quan us diguin homes madús, quan us sembli que'l vostre ideal ja

es aconseguit .. torneu a mirar la lluna, y la veureu que es al cel tan lluny com abans, y que ja un altre jovent, rient, la demana. Recordeuse llavors de vostra rialla d'ara, y si per cas us trobessiu portant algun tabernacle, exposeulo a la rialla del jovent nou: aixís sabreu lo te que aquell de fort, lo que tingui de pur, lo que en ell hi bagi de camí de lluna.

Y veusaquí com la rialla del jovent, la rialla que en nom de l'Ideal, ve a ésser com las alas d'un poble pera la seva ascensió eterna. Serveula, donchs, pura y lliure mentres pugueu riure en puresa y llibertat, trasmeteula aixís mateix al jovent que vingui darrera vostre pera que en el vol de la patria no hi cápiga desmay.

Y si poguéu ésser que, com ara voldria jo ab vosaltres, vosaltres sabessiu riure ab el jovent futur, y totas las generacions ab la eterna juvenalla, ¡ben-haurada la terra en que aixó succeís, perque ella y l'Ideal aviat serían una mateixa cosa!

Ara com a estudiants que sou jo no poch fer sinó encomanarvos a aquella ilusió de saber que és ánima de tota ciencia. Aquesta ilusió és la que fá als grans sabis tan semblants als grans artistes: aixó és, que uns y altres s'enamoran del misteri de la vida y son atrets y escalfats en ell per una mena de inspiració que en els uns ilumina fortament la forma, en els altres la lley de las cosas. Mes tant se val, que a la llum divina de la inspiració, en la forma s'hi transparenta la lley, y la lley al ferse viva pren forma bella. Aixís jo crech que tots estudiém en veritat tan sols quan estudiém com artistes, és dir, inflamats pel desitg de possehir la essencia de las cosas: llavors no hi há res árit, y fins las fórmulas algebraicas us semblará que palpitán.

Mes si no teniu aquesta ilusió deixeu l'estudi, deixeu estar els llibres, y preneu el quefer exterior que més us plagni; que, si us plau, fins picant pedra sentireu sota el picot estremirse la bellesa del món, y l'obra vostra més grollera tornarà d'un modo misteriós altrament feconda que la de magatzemar tristement en vostra cervell fórmulas mortas.

A la santa ilusió us encomano, a l'alegría del treball, sigui quin sigui, a l'ideal de vida que podeu perseguir sense que us caiga dels llabis aquella rialla que reflecta en el front una llum de joventut eterna.»

Misteri de dolor

ADRIÀ GUAL.—DRAMA DE MÓN EN TRES ACTES

Bé se'm pot permetre que, de tart en tart, deixi de banda els meus versos y els meus contes y parli sincera y espontaniament de las obras que trovo hermosas y'm fan sentir.

El qu'exerceix de crítich,—missió ben hermosa quan se fá ab talent y imparcialitat—té'l dever de parlar de tot y analizarho ab certa fredor desapassionapa. En cambi jo, que no'l tinch aquest derrer, sento la necessitat de moure a entussiasme lo que m'hi mou a mí, y en las obras bellas tant judico pel seu valor artístich que se m'arrapa a tot el meu ser, com pel punt fins ahont m'enlayran l'ánima. Potser m'explicaré

millor: hi veig lo que crech que veu tothom (l'art) y hi veig lo que hi veig jo... una certa visió velada, un cert complement dels personatges, un quelcom impalpable que a voltas (y ús parlo com si parlés al company més íntim) m' impressiona en tal grau que m' oblido de la sala d' espectacles y 'm sembla que aquell drama el veig jo sol, que 'l sorprendh anant pel món, que no l' haig de confiar a ningú, que no l' tinch d'oblidar may, que l' haig de respectar sempre, com un tresor que ha rebut de la naturalesa el meu temperament sensible. Una cosa l' admiro, l' altra l' agraheixo al autor, a la vida...

El crítich deu judicar lo primer; l' art, lo que 's veu, la palpitació; are, en l'ò que s' avinçgui la obra a son sentit íntim, en lo que fereixi el fons de la seva ànima, en la desolació o reacció que quedin en sa imaginació els tipus després de cayguda la cortina en l'últim acte; reacció o desolació que 'l refinat la trevalla; suavissant o exaltant els caracters (d' aquella familia coneguda) fins ferla arribar a la claror del idill o a la fosca d' un nou drama que pot arrossegar-se y transcendir com una lley atávica... D' aqueixos reculliments el crítich no pot dir-ne res perque sos estudis serian massa íntims, massa confosos, y el públich vol saber el valor de la obra, el valor isolat; y desde 'l moment que 'l públich demana la opinió ja 's confessa ell mateix poch amant de somnis o massa impotent pera enlayrarse per l' espay de la estètica. Al parlar aixís del públich ho dich de la massa. Bé prou se que entre ell, com clarors de fosca, hi han bellas escepcions.

Peró jo no 'n soch de crítich, y de tan amant que soch de la realitat de las cosas esdevinch potser un visionari.

Després de llegit aquell hermosíssim prólech que posá En Gual al *Silenci*, una de las planas més devotas que s' han escrit en catalá, en prosa ó vers, a la emoció del aspecte recullit y transcendental ensemps de la vida, se 'ns transparentá l'ànima d'ell, y tan penetrantment capírem l'esperit de l'artista, qu' encare qu' En Gual, desgraciadament, no hagués fet més qu' equivocar-se en sas obras, mentres no s' hagués desdit de la doctrina del prólech del *Silenci* sempre li hauriam esperat el drama.

Parlém del *Misteri de dolor*.

Pèr mi *Mariagna* és una de las més bellas figuras qu' han trepitjat la escena catalana. Es ella la dona enamorada de la vida, la sedenta d' amor, la carinyosa esbojarrada; és la dona d' ànima quelcom salvatge que a la tardor de sa vida frueix la primavera. Arreu havia trobat yallas per sa felicitat: son primer marit la maltractava, li fugia del costat... y, arrapada a son pit dolcíssim, li restava una filleta per la qu' ella 's desvetllava. Però *Mariagna* sentia la vida, l' amor! y l' una semblava mofarse de sos deliris llençantli anys per sobre sense poguerli may colgar el cor, y l' altre sempre tancat per ella no podia tampoch apagar el caliu que sentia aquella naturalesa generosa.

Heusaquí que 'l marit se mort y, *Mariagna*, després d' aquella posta vulgar espera ab la fé dels qu' estiman una aubada riallera.

L' amor! l' amor! Ella n' és una devota de l' amor. No és certament una dona jova; els anys, els sufriments l' han envellit, però la seva ànima és verge y li dona manyaguerias d' enamorada.

Y tot aquell torrent de sensacions l' aboca a 'n En Silvestre, el nou marit, molt més jove qu' ella; y l' ompla de petons, de tendresas...

La noya, la fillastra d' En Silvestre, és ja una poncella ben escayenta. En Silvestre se n' havia adonat d' aixó, y, cobart pera dirho, abans de casarse ab la *Mariagna*, mira al seu costat la noya com un perill que atrau y esglaya. La noya, amorosida, com si hagués heretat el temperament de la mare, com una papellona vola alenatorn d' aqueixa terrible flama y... heusaquí el drama.

Mariagna, la gran desgraciada, la donaquina tardania d' amor l' havia fet tornar com una criatura enjogassada, reb el dolor grandiosament y, com una heroina, reula els fatals passos que l' han dut a la terrible sorpresa. Romp a cantar com una tortra, avisant que arriba, y entra ab la serenitat d' una martyr, esforçantse en ésser riallera, esperansada, ensemps que 'ls enamorats s' agitan intranquils de por d' haver sigut vistos. Cura la ferida del seu marit y diu per anàrsen a poblat a cercar un nou remey que la clourá. La nit entra y 'l poble es lluny. En Silvestre no vol que 's mogui: Te por de trobarse sol ab la noya, però *Mariagna* s' hi empenya y generosament els dona l' arreuvre. Y se n' va, sota la nit que cau, se n' va ab una decisió esgarrifosa que fa pressentir quelcom terrible. En Silvestre l' acompanya fins a la porta. La noya román quieta, esporuguida, y de lluny se sent un *arreuvre!*... March, com un adeu d' ànima. Aixís acaba el segon acte.

Y després han passat horas y horas y *Mariagna* no torna. Silvestre y la noya s' espantan, s' apropan, tenen por y confiança en el pervenir: ell vol fugir del amor, ella es més desafiadora; y en tant, s' intranquilisan per lo molt que retarda *Mariagna*. No tornarà pas més!... Els brassos amorosos qu' ella buscava en la terra no 'ls ha trobat y la mort l' ha atreta als seus. Uns trágicners l' han ovirat daltabaix d' un marge; era morta. El drama queda grandiosament impentrible.

El bon *Segimon* explica la desgracia a 'n En Silvestre y l' aconsola ab un sentit de la vida planer, bellíssim. «Ningú sab lo que li ha de passar quan surt de casa. A la pobra *Mariagna* li ha mancat un peu en la foscor...»

Y En Silvestre, mentres espera el cadavre que li portan, se repeteix a 'n ell mateix: *Li ha mancat un peu en la foscor...* Y exclama seguidament ab esglay y dolor: *No! Ens va veure...*

Heusaquí esbossat l' emocionant drama d' En Gual, fet ab una precisió y simplicitat extraordinaria, que li ha fet salvar bellament, donat el desenrotll de la obra—els esculls en que podia caure qui no hagués tingut la cultura artística del Director del Teatre Intim.

Escull, a la meua manera d' apreciarho, era la discussió del *noy Labast* ab En Silvestre si hagués esclatat en escena: era el moment, que 'l públiches perava al segon acte, en que restessin sols Silvestre y la noya, que queda forsa justificat anantsen *Mariagna* a cercar lo que li ofereix En *Segimon* pera curar la ferida de la ma de Silvestre: era aquell peió tan real si no hagués esclatat tan just, tan precis, tan irreflexiu: era la sorpresa de la pobra *Mariagna* si s' hagués desesperat en lloch de sacrificar-se (aquets cors en el paroxisme de la ilusió, aquets temperaments esbojarrats, al atuirse, a l'ó millor son capassos de las més grans decisions y dels majors sacrificis) y, era, en fi, l' efecte plástich de mál gust, si aixís com acaba la obra sentiñse com portan el cadavre, aquest hagués arribat a veures.

Aquestas son las més grans bellesas del drama d' En Gual. Terminada la obra un se troba impressionat y resulta patétich pensar en els enamorats que 's quedan arrossegant el misteri d' un drama humá y una passió fatal ben dramática (aixó pels visionaris).

Y ja que m' hi entretingut en alguns detalls de la obra artística, sincerament també diré que, passant el drama a montanya, potser no s' hi sent ben bé l' aspror de la terra y que 'l tipo de la noya hauria guanyat de ser un xich més flexible en son temperament; perque tan hermos com queda dibuixat el passat de *Mariagna* tenint per únich consol a sa filla, aquesta, precisament per lo amorosida que s' ha criat al costat de sa mare, devant de l' amor que li roba a n' ella, sa conciencia hauria de oscilar més. Sempre que 'm corrètgeixi aqueixas advertencies, jo 'm recordaré del *Misteri de dolor* d' En Gual gayrebé ab la mateixa admiració que recordó *L' Ordina-*

ri Henshel del gran Hauptmann, no perque ab duas obras s' assemblin ni en procés ni en procediment, sino perque entran mestrament de plé en l' estudi de las passions, dels caracters, de la vida en cercle, qu' és com a mi m' enamora el teatre modern.

Tocant a la representació no poden escatimar-se els elogis a 'n En Gimenez, que profundisá ab ferm estudi son paper obtenint moments ben hermosos d' artista modern; a la Baró que compregué son passional temperament denamorada verge, mantenintse sempre a la mateixa altura d' inspiració; a la Sra. Puchol qu' estigué feta una bona actriu; a 'n En Pujol y Brull que digué ab insolencia ben observada son paper de *noy Labast*, y, finalment a 'n Puiggarí y Cunill qu' estigueren ben naturals. No 's podia demanar mellor execució. Tots treballaren ab una gran fe. La decoració nova de Moragas y Alarma, produhí molt bon efecte: la montanya rocosa de primer terme y la blavosa del lluny atreyan ab una natural perspectiva.

Tots se guanyaren aplaudiments y En Gual un merescut entusiasme.

R. SURIÑACH SENTÍES.

Barcelona 19 janer 1904.

Sessió de l' Ajuntament

La sessió ordinaria de primera convocatoria va celebrarse el dimars a las 11 del matí, presidintla l' alcalde D. Francisco Batlle, ab assistencia de tots els senyors regidors.

Llegida y aprovada l' acta de la sessió anterior, fou igualment aprovat en totes sas parts un dictámen de la Comissió d' Hisenda, acceptant y trovant conformes els comptes del Hospital, Mercat, Cementiri y altres que foren llegits en la passada sessió.

Se doná lectura a un altre dictámen de la Comissió de Foment, sobre la prestació del servey de carros, explicant els inconvenients que 's presentan pera ferla efectiva, y proposant, després d' un estudi reflexiu, els medis mes adequats pera que el servey de que 's tracta dongui els resultats que son d' esperar. Després d' alguna observació exposada pel senyors Mitjans y de las aclaracions que feren els senyors Marsal y Misas, s' aprová el dictámen, tenint present esmenar petites faltas al confeccionar els nous pressupostos y procurant la Comissió, fer equitativa la mentada prestació, pera determinats carros y caballerias.

Cumplint lo que té preceptuat la Lley Municipal en aquesta época, s' acordá procedir al nomenament de vocals associats en la forma establerta per las anteriors Corporacions.

Se llegiren els comptes del alumbrat públich del últim mes del any prop pasat; y dos R. O. insertadas en el *Butlletí Oficial*, una d' ellas referent a la habilitació de la platja de Valcarca pera las operacions relacionadas ab l' embarch y desembarch de varias materias; y l' altre ordenant a la autoritat l' inspecció de las escolas a fi de cerciorarse que 's compleixen las lleys del ram.

Terminat l' ordre del dia, el senyor Misas en mitj de gran espectació, feu notar las inexactituds y las deficiencias existents en la *Memoria* presentada pel senyor Benaprés, demostrant, ab datos numérics, la certesa de las sevas observacions. Denunciá després el desgavell que regnavá dintre la Casa de la vila, manifestant a sos companys de Consistori la necessitat de que 's procedeixi a una àmplia y detinguda inspecció, aixecantse acte notarial de totes las diligencias que 's practiquin y 's fassi una crida general pera que tots els acreedors del Municipi presentin els seus crédits dintre el plasso de quinze dias. Aixís, seguí dihent el senyor Misas, potser logrerem fernos carréch de la verdadera situació

en que's troba la nostra hisenda; posarém a la llum del sol lo que ha vingut forjantse entre tenebras y el poble sabrà fixament el modo com han sigut administrats els seus interessos. (El numerós públich que omplia la sala, va interrompre al senyor Misas, ab aplausos y altres mostrars d'aprovació).

El senyor Catasús, visiblement contrariat, mostrá son desagrado per las manifestacions del senyor Misas, que calificá d'inoportunas, dolguentse de que s'haguessin fet en aquells moments, sense esperar la reunió de la Comissió nombrada pera examinar la *Memoria* del anterior alcalde. Jo no soch contrari de que's practiqui una detallada inspecció, digué, pero sí deplo ro que s'ens declari responsables de fets que nosaltres no hem realitzat y s'ens presenti com a culpables, sigüent completament ignocents.

El senyor Misas, rectificá, manifestant que tots els regidors allí presents li mereixian tota classe de consideracions, que'l mal venia de lluny y que eran tan graves las anormalitats y las infraccions de la llei que havia observat, y tan clar y ostensible el descuit y abandono que regia en las oficinas municipals, que per no ferir susceptibilitats deixava els comentaris pera ferlos en ocasió propicia. Va demostrar, el perfecte dret que tenia d'expresarse en la forma que ho havia fet, anyadint que si dava publicitat a las anteriors notícias y datos, se devia a la lleugeresa observada per l'autor de la *Memoria*, permetint la seva inserció en un setmanari local, sense que fós conegut el dictamen de la Comissió nombrada per aquest objecte.

El senyor Benaprés, aludit tan directament, va excusarse assegurant qu'ell no havia donat ordre, y donant a comprendre que el verdader autor de la repetida *Memoria* y de la seva publicació, fou el nostre excels Secretari, concretantse el senyor Benaprés a posarhi la firma; conducta que desdij molt de la serietat del esmentat senyor.

En aquest estat, el senyor alcalde doná per suficientment discutit l'assumpto y la sessió va acabar-se.

NOTICIAS

Avuy inaugurém la publicació de una nova capsalera pera'l BALUART, verdadera obra d'art d'un amic nostre y distingit artista.

La idea que representa es magnífica, el símbol del mateix es espléndit. El triomf de la Joventut regenerant la vila de Sitges.

Doném las més corals mercès al autor, que firma ab el pseudónim de «Amys» en el *Cucut* y la *La Tralla*, per son dibuix originalíssim, que de segur merexerá l'aprovació dels nostres llegidors.

Ab molt gust publiquem avuy la vista de la sala de sessions de la Lliga Regionalista, de Barcelona, en quin lloch se celebrá la solemne sessió inaugural del present curs acadèmic de la Federació Escolar Catalana, y que estava ornamentada ab exquisit gust.

De la Junta Directiva de la Federació ne forman part com a president el nostre estimat amic y col·laborador D. Ferran Sans y Buhigas, de secretari y vocals els distingits compatricis D. Miquel Gorgás y Gorgas, D. Gonzalo Masó y Golferichs y D. Lluís Font y Torralbas.

La festa de Sant Sebastiá igual que's demés anys ha resultat del tot lluída. En todas las funcions religioses va assistir a la pintoresca iglesia molta concurrència.

El sermó del ofici que estava confiat al nostre distingit amic el Reverent vicari de la parroquia mossen Jaume Capdevila fou dit en la nostra llengua y a la vegada molt elocuent que fou del agrado dels concurrents.

El rosari contra la costú no va ser ab orquesta. Durant tot el dia qu'encara que sigué molt fret, el sol va lluir ab tota l'espléndides; aquella barriada

del Port Alegre fou molt tramitenda, no faltant la maynada a comprar el tradicional bargalló.

No fá gaires días que a la rebotiga del apotecari Torrens de Soller, el literat y pintor catalá en Santiago Rusiñol va llegir un sàinet que l'ha batejat ab el nom de «Punxa-sàrrias».

La escena se suposa prop d'una carretera y com és natural ab molta llum, molt aire y molta pols, en una caseta ombrejada per un rafal de canyas entrecruadas vestit d'euras y altras plantas enredadoras. Els personatges son: un andalús que xampurreja'l catalá y un catalá que zezeja l'andalús, un sargent de carabiners que's diu Gómez Sánchez, un cabo que's diu Sanchez Gomez, la núvia del cabo, sa mare, un carreter, un gitano ab un ós que no vol pagar els consums, etc.

El quadro resulta molt animat y té gran interés tant per argument com per las paraulas enginyosas y xistos que n'hi há a dojo.

Al Saló Parés, de Barcelona, hi ha exposada una magnífica colecció de *Ex-libris* dibuixats pel eminent artista catalá Alexandre de Riquer.

Entre ls exemplars de *ex-libris* n'hi ha un de molt escayent pertanyent a la distingida escriptora sitgetana senyoreta Rita Benaprés.

El dissapte passat a la Lliga Regionalista de la Barceloneta, el nostre respectable amic y regidor de la ciutat comtal D. Narcís Pla y Deniel doná una notabilíssima conferencia sobre'l tema «La democràcia y el Catalanisme» que resultá brillantíssima rebent el seu autor una gran ovació de la nombrosa concurrència que l'escoltà.

Sentím molt que per falta de espay no poguém donar un extracte de tant important disertació.

Per excés d'original hem tingut de retirar varis articles de interés y notícias, que publicarem en el número vinent.

Ha sigut ja aprovat el pressupost adicional de 1903 del Ajuntament d'aquesta vila.

El vinent diumenge se celebrarà ab tota solemnitat a la plassa de la Universitat, de Barcelona, la colocació de la primera pedra del monument del doctor Robert.

Hi assistirém.

La Societat Agrícola, cumplint ab l'article quart de son reglament, invita als senyors socis pera la Junta general que tindrà lloch avuy diumenge, a las tres de la tarde, en el local de costú, carrer de Sant Francisco, número 7.

El President. — *Lluís de Dalmau*.

La comparsa de casats qu'havia de surtir el diumenge passat, del Prado Suburense, va tornar-se AYGUA POLL. El ball de disfressas va ferse, que va sostenir-se fins al últim ball del programa.

Molt bé deya un poeta amic nostre «El Carnaval ha muerto».

Ha mort en aquesta vila la distingida senyoreta doña Francisca Masoliver. Al enterro que tingué lloch ahir al matí, y va assistir una distingida y nombrosa concurrència.

Envihém a la distingida y desconsolada familia Masoliver el nostre més sentit pessam.

NOTAS DE SOCIETAT

UNA FESTA A CAN MASÓ

La celebració de la festa onomástica del nostre estimat amic Gonzalo, motivá el dilluns, dia 11 del corrent que s'obriessin altre volta els salons del domicili de la senyora Vda. de Masó, ahont es reuniren distingidas familias de la bona societat barcelonina.

Brillantíssim aspecte oferian ab tal objecte els sumptuosos y espayosos salons de la casa; constituint sa millor adorn el nombrós estol de xamosas senyoretas, quin rich vestuari de colors vistosos, posava de relleu llurs naturals encants, produhint bell contrast ab el tó sever y elegant dels trajos dels joves que, vestits de rigorosa etiqueta, corrian d'un

cantó a l'altre verament extasiats devant d'aquell de vasall de llum, d'aquella espléndida manifestació de color y vida.

A las 10 va doná principi a un animadíssim ball, no minvant un moment el moviment fins a la mitjanit en que els convidats passaren al menjador ahont foren obsequiats ab exquisit lunch.

Al donar desde aquestas columnas las més expresivas mercès a la distingida familia Masó per l'atenció que tingué al invitarnos y pels obsequis rebuts, els hi pregavan que no fos aquesta la darrera de tan animadas reunions; qu'els hi proporcionés aviat un altre ocasió de poguer posar algún rato en sa companyia tan amable com distinguida.

A las deu d'aquet matí tindrà lloch a la Casa de la Vila la Junta general de segona convocatoria de la germanat de «La Fraternitat».

L'estat actual segons els llibres de dita germanat es el següent:

Existència en caixa en fetxa 31 de Desembre de 1903: tres carpetas provincials de la Deuda perpétua interior al 4 per cent; 5 Obligacions Alacants al 4 per cent dipositadas en el Banc d'Espanya; dos tituls de la Deuda perpétua Interior y 1,298'45 pesetas en poder del Tesorer.

El dimars d'aquesta setmana va estar fondejat casi a rompent de colls al devant mateix del matalader d'aquesta vila la embarcació ab que Mr. Georges ha travessat l'atlantich, desde Nova York aquí que venia de Barcelona.

Alguns pescadors d'aquesta vila desde la seva embarcació pogueren conversar ab el brau marí, que mitg enxamporrat pogueren entendre que la travesia que portaba era de quatre mesos y mitg, trobant durant la mateixa, dias de temporal qu'han posat en perill la petita embarcació en que anavan.

Aquesta es de petites dimensions, per l'estil de las llanxas que prestan servey en els ports, tenint una escotilla en el centre que's tanca ab una trapa en la que hi há el dormitori.

El velatje de la embarcació es balandra y porta el nom de «Columbia II».

L'unich mariner que la tripula Mr. Georges Elisembraum durant las travesias passa el temps cantant cansóns de la seva terra, fuma molt hasta ferse venir la son.

Segons va dir ara té el proposit d'enfilar el canal que uneix Cete ab Burdeus y dirigir-se cap al Nort d'Europa.

Mr. Georges Elisembraum compta 36 any d'edat, es molt simpátich y conversa molt, encara que ab la seva llengua ab el seus senyals se fa entendre bastant.

Aquesta tarde la companyia d'aficionats Retritas, estrenará la sarsuela catalana en un acte, lletra de'n Quimet Benaprés y música del mestre Morera «Nit de trons».

Moviment de l'estació de Sitges
durant el mes de Decembre.

Viatgers; bitllets ordinaris: 1.ª classe, 19; 2.ª classe, 68 y 3.ª classe, 654.—Viatge rodó: 2.ª classe, 6 y 3.ª classe, 198. Especials diaris, 2.ª classe, 256 y 3.ª classe, 494.—Abonos y ab rebaixa, 2.ª classe, 16 y 3.ª classe, 34.—Total general: 1.ª, 19; 2.ª, 507 y 3.ª, 1774.—Total de bitllets, 2.300.

Mercancías: 201.928 kilos.

Noticias Religiosas

Avuy diumenge, a las 10 del matí, se celebrarà la Missa Conventual.

A las 4 de la tarde, per rahó d'esser quart diumenge de mes, los devots del gloriós Patriarca Sant Joseph, després de resat lo S.S. Rosari, farán los exercicis propis del dia, ab Exposició de Nostramo, cantantse los Pare nostres á veus y orgue, lletretas y Reserva.

Dissapte, en lo Santuari de la Mare de Deu del Vinyet, se celebrarà a las 10 del matí, lo Sant Sacrifici de la Missa, durant lo qual se farán los demés exercicis de la Sabatina acabats los quals se cantarán los goigs y la Rda. Comunitat, ab acompanyament d'orgue, entonarà la Salve.

Impremta de F. Baxarias, Balmes, 71.—Barcelona

ANTONI MARTI SASTRE

— Lauria, 35, 1.er, 1.ª - BARCELONA —

Especialitat de la casa: *Abrichs de senyora*

ULTIMA NOVELTAT: Gran assortit d'ermillas Catalanistas y Modernistas

Géneros especials sense forros, pròpis pera abrichs de senyor

CORTE Y CONFECCIÓ ESMERADA

GRAN RELLOTGERIA Y JOYERIA

EL REGULADOR

INMENS ASSORTIT
EN OBJECTES PRO-
PIES PERA REGALOS

Carrer del Carme, núm. 1, y Rambla de las Flors, núm. 37; BARCELONA

ESTABLIMENT DE ROBAS FRANCISCO RICART Y SASTRERIA DE

a VILANOVA Y GELTRÚ: Progrés, 8 y 10, y Sant Pau, 13 y 15

Haventme demostrat l'experiencia que pera millor servir als nombrosos favoreixedors del meu Establiment de Robas devia completar-lo ab una **Sastreria**, ni un moment he dubtat en instalar el corresponent taller y en contractar el personal indispensable. Aixís es qu'el taller está al nivell de la Secció de Robas, y el personal es de lo més escullit y apte pera la confecció de tota mena de vestits; estant aquesta Sastreria montada de tal manera que pugui satisfer al parroquí de gust més refinat y exquisit, sense que'ls preus deixin de ser tot lo més reduhits possible.—Inmens assortit de géneros d'Alta Novetat, tant de senyora com de cavaller, procedents de las més importants fàbricas d'Espanya y del Extranjer.—Riquíssima varietat d'estampats en las diferents classes de texits de fil, cotó, llana y seda.—Géneros de punt.—Prendas de vestir interior y exterior, pera tots els sexes.—Robas de dol de totes classes.—Classes per ornamentar habitacions, etc., etc.

PREUS ECONÓMICS

Gamiseria y Corbatería

Boquería, 32. - Barcelona

Gran assortit en Camisas,
Corbatas, Mocadors y tots els articles
pertanyents á n' aquest ram.

Gran baratura de preus

La Camisería que ven més barato de Barcelona

ESPECIALITAT

en Camisas á mida

LA CATALANA

Companyia de segurs contra incendis y explosiions á prima fixa

Establerta á Barcelona, Dormitori de Sant Francesch, núm. 5
EDIFICI DE SA PROPIETAT

GARANTÍAS:

Capital social 5.000,000 pessetas.

Reservas y primas 13.294,501'73 pessetas.

Fondos colocats en inmoables á Barcelona y valors de major cuantía

Sinistres pagats: 6,283, que importan 7.632,260'39 pessetas

AGENCIA DE SITGES: — VICENS MORANDO Y BERTRÁN

GANGA de máquinas de cosir, propias para familias, se venen aseguradas, á 10 y 12 duros; donantse llisons de franc. Es venen baratas per necessitar-se 'l local

Máquinas á má, de 2 á 4 duros, propias para regalo de nenas.

Máquinas Jones y Wilson, (sabateras novas) las de la millor calitat del mon, se venen á plassos.

Representant, — RIBERA, 26

VENDA Se vent la casa número 10 de la plassa de la Constitució (Casa de la Vila) cantonada al carrer de la Devallada.

Donarán rahó al carrer de Sant Bonaventura, 16.
—Sitges.

Cassadó y Moreu

PIANOS

Vendas, Lloguers y Plassos

Dormitori Sant Francesch, 27 - Barcelona

AVIS IMPORTANT

JOAN LLOPIS y PAU SOLDEVILA, participan als agricultors de Sitges y al públich en general, que desde el present any de 1904, tindrán á disposició de qui ho solliciti els articles mes útils y necessaris en el ram d' agricultura. Podem proporcionar en condiciones inmillorables, tota mena d' adobs, ceps americans, arbres de totes classes, etcétera, etc.

Aixís mateix ens encarreguem de la correderia de fincas, operacions de peritatje ó valoració de las mateixas, y ens proposém facilitar el crédito agrícola efectuant préstamos á interessos módichs.

Pera mes informes, dirigirse á JOAN LLOPIS y PAU SOLDEVILA.—CARRERÓ DEN FALS Cap de la vila).

ITINERARI DE TRENS

Surtidas de Sitges para Barcelona

A las 5'51, mixte, de Tarragona, ab billets de 2.ª y 3.ª clase.
A las 7'13, mixte-correu, de Valencia, ab billets de 1.ª, 2.ª y 3.ª clase.
A las 8'59, mixte, de Tarragona, ab billets de 2.ª y 3.ª clase.
A las 11'26, mixte, de Madrid, ab billets de 1.ª, 2.ª y 3.ª clase.
A las 16'14, correu de Madrid, ab billets de 1.ª, 2.ª y 3.ª clase.
A las 17'17, mercancías, de Casp, ab billets de 2.ª y 3.ª clase.
A las 20'20, mercancías, de Tarragona, ab billets de 3.ª clase.
A las 21'22, exprés, de Valencia, ab billets de 1.ª y 2.ª clase.

Surtidas de Barcelona para Sitges

A las 2'38, mercancías, (de Sans) á Tarragona, ab billets de 3.ª clase.
A las 5'15, mercancías, (del Paseig de Gracia) á Casp, ab billets de 2.ª y 3.ª clase.
A las 5'14, correu, á Picamoxóns, ab billets de 1.ª y 3.ª clase.
A las 8'48, exprés á Valencia, ab billets de 1.ª y 2.ª clase.
A las 9'47, correu, á Madrid, ab billets de 1.ª, 2.ª y 3.ª clase.
A las 12'14, mercancías, (Paseig de Gracia) á Tarragona, ab billets de 2.ª y 3.ª clase.
A las 14'26, mixte, á Madrid, ab billets de 1.ª, 2.ª y 3.ª clase.
A las 18'17, omnibus, á San Vicens, ab billets de 2.ª y 3.ª clase.
A las 20'00 correu-mixte, á Valencia, ab billets de 1.ª, 2.ª y 3.^a

Surtidas de Sitges para Vilanova

A las 5'07; á las 6'30; á las 8'25; á las 9'45; á las 10'59; á las 14'17; á las 16'13; á las 19'27; y á las 21'21.

Surtidas de Vilanova para Sitges

A las 5'26; á las 7'01; á las 8'46; á las 11'12; á las 16'02; á las 16'52; á las 19'48; y á las 21'12.

Horas de surtida de la correspondencia para Barcelona y Extranjer

(Del bussó de la Administració.)

A las 6'42; á las 10'55; á las 15'43; y á las 20'15.

era Vilanova, Valencia y Madrid

A las 6'10; á las 10'28; á las 15'40; y á las 20'48.

Pera Sant Pere de Ribas, Olivella y Cañellas

A las 6'42; y á las 15'43.

(Del bussó del carrer Major, se retira 10 minuts avant.)

NOTA

Els trens que surten de la Estació de Barcelona, arriban al baixador del Paseig de Gracia als 11 minuts els exprésos y 12 els demés.